

[Kirsten Madsen]

I punkt 1) ligger det positive i forslaget om, at bedømmelsesudvalget skal sammensættes af aktive forskere fra det fagområde, stillingen oplås i. Det restriktive i de følgende linier om sammensætningen bryder jeg mig ikke om. Men derefter kommer der igen noget positivt, nemlig at man efter international praksis ønsker tilstrækkelig faglig viden sikret og derfor ønsker forskere på udenlandske institutioner inddraget i bedømmelsesudvalget.

Under punkt 2) er det restriktivt, at rektor skal påse, at stillingsopslaget ikke indeholder formuleringer, som skønnes at have til formål i urimelig omfang at begrænse antallet af mulige kandidater til stillingen.

Punkt 3) er jeg enig i.

Vedrørende punkt 4), ændring af formuleringen om krav om kandidatgrad til et krav om fuldført forskeruddannelse, kan jeg godt se, at man med dispensationsmuligheden vil kunne hindre en del arbejdsløshed blandt forskere fra generationer, hvor det endnu ikke var almindeligt at tage forskeruddannelse, sådan at samfundet ikke ganske har spildt sin uddannelse af de pågældende, men i en årrække kan have gavn af disse mennesker.

Under punkt 5) virker det rimeligt, at det er det antal videnskabelige værker, som ansøgeren selv mener har relevans for ansøgningen i det pågældende fag, der skal medsendes.

Under punkt 6) er jeg ikke enig – i hvert fald ikke helt enig. Jeg er dog enig i betragtningen om, at den bedst kvalificerede skal have stillingen.

Det er rigtigt, at mange ting ændres på universiteterne og de højere læreanstalter i denne tid på grund af den nye universitetslov. Reglerne for ansættelse er imidlertid fastlagt af ministeren i bekendtgørelser, men ministeren vil under alle omstændigheder snart foretage en modernisering. Jeg takker for, at ministeren har løftet sløret for de kommende ændringer i forbindelse med den nye universitetslov.

Jeg vil i øvrigt se frem til det kommende udvalgsarbejde. For beslutningsforslag nr. B 58's vedkommende vil vi gå positivt ind i udvalgsbehandlingen. Det kan ikke siges med samme entusiasme om beslutningsforslag nr. B 59. Vi vil imidlertid forbeholde os vores endelige stilling til begge forslagene efter udvalgsbehandlingen.

**Elisabeth Arnold (RV):**

SF har i de sidste mange år interesseret sig meget for kvaliteten i forskningen og kvaliteten i de videregående uddannelser, og det skal SF have megen ros for. Og SF har da også haft megen indflydelse på både forsknings- og uddannelsespolitikken herhjemme i de senere år.

Jeg opfatter nærmest SF's to beslutningsforslag nr. B 58 og nr. B 59 som forslag, der er egnet til at rejse debatten om kvalitet endnu en gang, og som en måde at få præsenteret SF's synspunkter på og få os andre i tale. Og det synes jeg er helt i orden. Jeg synes, at det er fuldstændig rimeligt. Men jeg må selvfølgelig sige, at hvis SF havde haft undervisningsministerposten eller forskningsministerposten selv, ville de nok være blevet noget stødt over at have fået forslag af en detaljeringsgrad som disse forelagt, og jeg er 100 pct. sikker på, at den tidligere undervisnings- og forskningsminister ville være blevet aldeles stjernetosset, hvis han havde fået sådan nogle forslag forelagt.

Så dér tror jeg nok, at min bedømmelse af SF's forslag er mere realistisk: det er et debatoplæg, og det er forslag til diskussion, og det er en præsentation af SF's egne synspunkter, som jeg vil sige, at vi fra radikal side i vidt omfang sympatiserer med.

Jeg synes, som både den ene og den anden minister har sagt, at der er fornuftige ting i disse forslag. Men der er jo allerede ting på vej, som tager højde for en del af de kritikpunkter, der er rejst her. Jeg synes, at det er rart at vide, at undervisningsministeren har en ny ansættelsesbekendtgørelse på vej, og vi regner da også med, at SF vil deltage i debatten om denne ansættelsesbekendtgørelse, når den når frem til offentlighedsfasen.

Der er et enkelt punkt, hvor jeg dog må kritisere SF, og det er, når man ligesom antyder, at nu indfører man en ny centralisering, nemlig at vi fra centralt hold skal udstikke retningslinier for, hvordan man præcis skal sammensætte forskellige udvalg og gennemføre forskellige procedurer, på et tidspunkt, hvor vi faktisk har decentraliseret kraftigt i forbindelse med den nye universitetslov. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at vi udstikker meget detaljerede retningslinier herfra på områder, hvor vi faktisk synes, at universiteterne selv skal bestemme. Vi har også et kvalitetsvurderingsorgan nu, som skal tage sig af, hvordan både forskningen og ud-